

Universitätsbibliothek Wuppertal

Philostrati Lemnii Opera Qvae Exstant

Philostratus, Flavius

Parisiis, 1608

Widmungsbrief

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1533)

Amplissimo & Illustrissimo viro
NICOLAO BRVLARTO, DOMINO
 SILLERIENSI, SVMMO GALLIARVM
 PROCANCELLARIO.

FED. MORELLVS PROFESSOR REG. S. D.

QUOD te Regi Christianissimo charissimum facit, Deoque Opt. Max. coniungit, id me quoque & omnes φιλαρέτους Tibi, Vir amplissime, deuincit atque obstringit. Ea nimirum est, quam iure Philo Hebræus virtutum Reginam vocat, φιλαδελφία, benignitas, humanitas, φιλοφροσύνη, φύσις βεργελικὴ, cuius certum apud Poëtas ac Philosophos indicium & præmium est verus honos, *μη δὲ κὶ Διὸς ἔστι.* His Cyrenensis Antistes Synesius *συνεπῶς* astipulatur, vbi scitè scribit, *ὃ δὲ ποιεῖν ἐν τῷ πο μόνον ἔχοισι κοινὸν ἔργον ἀνθρώπος ἢ θεός. ἢ δὲ μίμησις οἰκειώσις ἔστι, καὶ συνάπτη πρὸς ὁμιλίαν ὃ μίμου μῦθον.* Proinde Gregorius Nyssenus in aureo libello *πρὸς τὸν θεὸν σκοποδ*, quem nuper Græcè & Latine primi edidimus, ὃ τῆς ἀγάπης καλὸν appellat ὡσαύτῃ πρὸς κρηπίδα τῆς χάριτος *θησαυροδ*. vbi pius ad charitatis decus & ornamentum, tanquam fundamentum aliquod thesauri gratiæ diuinæ animo comparandum cohortatur: quippe cùm hæc virtus ardens & coryphæa per sanctitatem arcanam & affectum ineffabilem ad æthera vectum, Deo copulet atque innodet insolubili vinculo, catenâque verè aurea, & potiore illa Homericâ, *σφρὴ χρυσεῖη δὲ οὐρανόθεν κρεμασθεῖση.* de qua Lucretianum istud,

Aurea de caelo descendit funis in arua.

atenim ab hac Dii Dæque omnes apud poëtam pendere
horrent, ne tollantur in altum, vt lapsu grauiore ruant.
Illam verò gemmeam catenam, qui Magistratus, Senato-
res, Iudices, Comites Consistoriani; qui proceres, princi-
pes, Reges, Imperatores non dextra contingere gaudent?
Hæc nimirum efficit, vt βουλευφόρον ἀνδρῶν optimis institu-
tis, propositis ac suasionibus, consiliis perspicaci sagacita-
te, & peruigili fidelique opera, atque expedita pruden-
tia subnixus Princeps imperium regat è præscripto volun-
tatis ac Maiestatis diuinæ, cuius ipse meritò imago viua
& expressa censetur. Hac ope mutua συμφερτῆς ἄρετῆς, fir-
mius quàm vllis præsiidiis & muris aheneis, nititur princi-
patus. his virtutum annulis quasi adamantinis vinculis su-
perorum & inferiorum animi arctissimè colligantur. his
moribus antiquis res stat Romana virisque. his columi-
nibus & luminibus seculum decoratur ac deauratur; his
adminiculis & exemplis sua sponte omnes omnium ordi-
nium probitatem amplexantur: sed illustres potissimum
animi, (φιλοπρῖα ἢ τὰς λαμπρὰς φύσας ἐχέει.) Quisque sui
memores alios fecere merendo. Hinc est cur D. Titus Imp.
amor ac delicia generis humani cognominatus, ideoque
etiam à Synesio dictus θεοφίλουτος, recordatus quondam su-
per cœnam, quòd nihil cuiquam toto die præstitisset, me-
morabilem illam, meritòque, Suetonio perhibente, memo-
ratam vocem ediderit, AMICI, DIEM PERDIDI; vel vt ille
scriptor Atticus refert in φιλαδέλφοις, à nobis recens con-
uersis & editis, ΣΗΜΕΡΟΝ ΟΥΚ ΕΒΑΣΙΛΕΥΣΑ. ΟΥΔΕΝΑ
ΓΑΡ ΤΗΜΕΡΟΝ ΕΥ ΕΠΟΙΗΣΑ. HODIE NON IMPERAUI,
NIHIL ENIM CUIQVAM PRÆSTITI. Hanc sanè Romano
Principe dignam sententiam Cyrenensis ille Philosophus,
se non minori cum stupore admirari, quàm Alexandri
Trophæa asserit: quòd multis & magnis equitum pedi-
tūmque secundis præliis comparata præponderet: adeò
vt iacturam diei, de qua sic conquestus fuerat Imperator
abundè refarcierit. Ecquando verò beneficium in plures
Titus contulit, quàm cum hoc celebredictum enuncia-
uit? quo omnes qui post eum imperarunt, munus suum

edocti sunt, & quid semper ipsis facto opus esset, si augu-
stam nominis sui dignitatem conseruare, & Spartam suam
ornare vellent, nec affligere humo *diuina particulam aure.*

Felices igitur Galli, sua si bona nossent! quibus hodie sub
HENRICO IV. ter quaterque Magno, licet esse tam beatis,
vt apud se Dauidas, Cyros, Alexandros, Numas, Attalos,
Ptolemæos, Iulios, Augustos, Traianos, Titos, Marcos,
Clodoueos, Carolos, Ludouicos, rediuiuos & quasi vir-
bios, scepra, piè iustèque moderantes, ac benefactis sub-
ditos cumulantes, verèque patriæ parentes, custodes, con-
seruatores, intueantur, qui *ἀλεξίκακοι, βεργέται*, optimi, be-
neuolentissimi, ac beneficentissimi malint esse, quàm videri.

Attulit en nobis aliquando optantib. etas Auxilium aduentumq; Herois.
ὄν ποὺ κῆρ φιλεῖ θεός· de quo fas est enunciare, quòd Ho-
merica Pallas Telemacho, *— ἀλλὰ μὲν αὐτός,*

— Αἰεὶ δὲ καὶ δάμων ὑποθήσεται.

Enimuerò tot naturæ, corporis, animiq; dotibus insigni-
tus, suos etiam domi Polydamantas, Nestoras, Phœnices,
Polybios, Vlpianos, Chrysofomos cōiunctissimos habet:

Hic paci bonus; hic timendus armis;
Natura melior potentiôrque:
Et laudum cumulo beatus omni.

In hunc Augustiss. Parentem liberi Regij, Serenissimus
DELPHINVS LVDOVICVS, & Aureliensis Dux, quibus
Gallias numen exhilarauit & beauit, tanquam nitidissi-
mum Regij muneris & Honoris speculum, iam inde à te-
neris vnguiculis, ocellos figentes, non tam cæsariem au-
ream, quàm Cæsaream indolem decentius componere
ac dirigere assuescent. Duntaxat *αἱ βασιλεῖς καὶ δεσπόται φύσας,*
ὡς ποσειδείρῳ αὐταῖς ξυμβεβλία καὶ λόγος, ἔ ποθὲς τὸ ποιεῖν δὲ ξυὸ ὀρμηῆ
φέρονται, vt rectè & sapienter censet in Aristide suo Philo-
stratus hic noster, imò iam ex asse tuus, Vir incompara-
bilis & *παναρίσε.* Hic enim paulò iam amœniore quàm an-
teà cultu, ad te magnarum gentium patronum maximum
cliens accedit, omnia sua secum ferens, quæ

Nec potuit ferrum, nec edax abolere vetustas;
& Sophistas, atque Heroas *natos melioribus annis,* ante san-

etum Φραγιδνομοφυλάκιον tuum sistit; non exesos & corru-
ptos longæuo situ, vt prius; sed Apollinis & Æsculapij
arte penè recreatos, ab Orco reuocatos, bene habitos; in-
columes; nec mutos, balbos, aut elingues; sed vocales, di-
fertos, ac bilingues, vt prædicent liberè

Omnibus in terris quæ sunt à Gadibus usque Auroram & Gangem,
ac magna testentur voce, ἡ φιλόκαλον, ἡ φιλόλογον, ἡ φιλό-
μουσον, ἡ Ἰωναῖα Gallicæ gentis; cuius ἀνδραγάθημα, & pal-
marium est in Regia munificentia, quæ cùm in omnibus
tam belli quàm pacis artibus; tum in hisce typis Græca-
nicis exsplendescit: in Principis εἰρλωφίλου καὶ λισιμάχου,
prouida benignaque mente, quæ nobis hæc ἀνώθεν καὶ θεόθεν
otia fecit: in συμφραδμόνων Officiorúm. Regionum, qui-
bus diuinis virtutibus antistas, ἀγχινοία & constantia in op-
timis curis, & assiduis pro statu publico, & salute patriæ la-
boribus, & propensa prolixaque ad rem literariam iuuan-
dam voluntate. Apollonius certè Tyaneus, non tam fa-
ma quàm his Philostrati scriptis *super athena notus*, lubentius
nunc tecum, quàm olim cum Sapientibus illis Indis ac
Gymnosophistis, conuersabitur, quippe cui multo magis
quàm illis

-- εἰ σήδεσιν ἔδη νόῳ ἀρύοπα Ζεὺς

Εὐδὸν, τῶν δὲ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἀνδραποῖ.

Καὶ τε πόλεις ἐσάωσας. - quinetiam ex animo tibi gra-
tulatur, quòd Te apud Principem nostrum tanto in pre-
tio norit esse, quanto quondam ipse apud Titum fue-
rat; ὄγκου ἡ Ἰσπὸν προυμύου. In quo τέλει θεόνου πολιτικοῦ te Regi
tanto, ac vniuersis adprobas, omnium bonorum studia ac
voluntates promereris, allicis alienas, retines partas, pla-
cas turbatas: in potestate tibi temperas; & magnum sem-
per & amplum quid de regno & republica cogitas: in-
nocentiæ clientum, sic in calamitosa fama quasi in aliqua
perniciosissima flamma atque in communi incendio sub-
uenis. Principem Μουσηγέτιω, παύδοντά πρ' ἔμπης Οτρυνός, Iu-
balis, Cadmi, Palamedis, Astræi inuenta, ad literas Her-
mathenas, Suadelas, disciplinas, amandas, alendas, con-
seruandas, earúmque cultores amplexandos, fouendos, or-
nandos; vt Professorum iura, διδασκτρα honoraria, παθνόμια

auctoramenta rata, facta, tecta maneant.

-- οὐ γὰρ παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλόν,

Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ' ὅ, τ' ἀναξ κεφαλῆ κατανύσῃ te He-
ctoris nostri Polydamante cauente & fauente. Enimuerò,

Felix sorte tua es, sacrum cui tangere pectus

Fas est, & nostri, mente calere Ducis.

Quid igitur, Vir illustrissime, dulces Musarum foetus an-
tiquos Atticos & nouos Latios, recens è Muséo & Typo-
graphéo Reg. expromptos, ὡς ἀναθήματα δαίτῃς ἔδωχίαις λόγων,
Tibi, vt nostro Ἑρμῆ λογίῳ dicare, consecrare cunctatus fu-
issem? vt tanti Genij beneficio viuant, & cum eo

Canescant seclis innumerabilibus. Admitte iam igitur, (am-
plissime Μουσοδεμισοφύλαξ) in sacrarium Gratiarum tuarum
hunc Tyrium Lemniúmve hospitem Philostratum, cum
comitatu suo Heroico & oratorio: & me horum clien-
tum ἀξέσνον ἔπιμάορον, pia mente, animo grato memori-
que ingentium tuorum in me beneficiorum χαριστήρια, quasi
ἀξιοκτῆτα πνὰ ἔεικνύδεια munera meritissimò tibi,

(Torpor est nostris sine quo Camænis)

cupidè suppliciterque offerentem, bene diúque vale, &
viue, vir immortalitate dignissime. Lutetia Paris. Kal. Sept.

M. DCVII.